

troer, vi aldeles kunne lade det staae hen. Kun skal jeg bemærke, at jeg virkelig ikke blev vred, uagtet han kom med en Dyring, som neppe var passende; men, var der Noget af os, der var vred, saa var det vistnok min ærede Sidsmand (Latter). — Med Hensyn til den Grindring, som den ærede Rigsdagsmand for Rosenhavn's Amts 3die Valgkreds (Rosenørn) fremførte om, at der savnedes en vis Tidsgrændse, inden hvilken Fæstebonden havde at benytte Afgangen til at kjøbe, saa erkjender jeg, at dette kan være et Punkt, som maaskee kan have Noget for sig; men jeg skal kun tilslade mig den Bemærkning, at der er en Bestemmelse i dette Udkaft, som, saavidt jeg skjønner, i høi Grad vil modvirke Manglen af en saadan Tidsgrændse, og det er den Afgang, der gives Fæsteren til at kjøbe ved Hjælp af hans Fæsteret, derved, at denne capitaliseres. Jo længere han sidder hen og venter, jo mere taber han i denne Henseende, og han har saaledes en stærk Opfordring, til ikke at lade for lang Tid gaae unyttet hen; thi han taber derved Aar for Aar, og dette Tab er sikkert, medens Udgiften til valende Priser er usikker. Det er desværre vist nok muligt, at der kunde komme en Periode, hvori Eiendommene sank til en ganske uventet ringe Pris; men paa saadanne Eventualiteter kan man dog ikke beregne Loven. Skulde der indtræde saadanne aldeles overordentlige Omstændigheder, saa maatte den lovgivende Magt gribe ind og hindre de Uretfærdigheder, som kunde skee ved Anvendelsen af de hidtil bestaaende Love. — Med Hensyn til den Forskjel, som er gjort i § 8, saaledes at Anvendelsen kun skulde skee paa de egentlige Fæstegaarde, erkjendte den ærede Rigsdagsmand, at den var fuldkommen begrundet. Jeg skal kun endnu tilføie, at der derhos er saa meget mindre Betænkelighed ved at gjøre denne Forskjel, som det vistnok ikke er hyppigt Tilfældet, at Selveiergaarde ere bortfæstede; det sædvanlige som det Naturlige er, at de drives af Eieren selv. Med Hensyn til Lovens An-

vendelse paa Forpagtninger efter Fred. af 15de Juni 1792, da maa jeg tilstaae, at jeg i Udvalget har været tilbøielig til at antage, at man aldeles kunde lade disse Forpagtninger være udenfor Lovens Anvendelse; men jeg fandt dog ikke tilstrækkelig Grund til at modsætte mig Fleertallets Mening om, at den i det Mindste burde anvendes, naar Forpagteren havde Gaarden for en vis bestemt Tid.

Formanden: Der er begjert Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer: Jespersen, L. Schøler, Wilkens, Stau, Steen, Damkier, C. H. Hansen, Holm, Blach, Christiansen, L. Hansen, Ottesen, Hermansen, Hall, Hoffmeyer, Kampmann og P. Pedersen.

Ved Afstemning vedtoges Afslutningen med 43 Stemmer mod 16.

Man stemte altsaa til Afstemning, hvorved § 8 (see Anhang B Nr. 75 Sp. 1022), hvorover der var begjert Afstemning ved Navneopraab af Barfod, Bregendahl, Hoffmeyer, J. A. Hansen, Clausager, J. F. Petersen, Olesen, Sidenius, Spandet, A. Hansen, Simonsen, Rotwitt, Hækkerup, Johansen og Holm, blev, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, vedtaget med 61 Stemmer mod 10.

3 a.

Gleerup; Jespersen; Wilkens; Petersen, F.; Pedersen, P.; Rasmussen; Née; Rosenørn; Rothe; Rotwitt; Rovsing; Schack; Schiøtt; Schroll; Schøler, L.; Sidenius; Simonsen; Stau; Spandet; Steen; Sørensen; Thomsen; Timm; Tscherning; Winther, G.; Winther, N.; Ammitzbøll; Badstu; Barfod; Blach; Bunzen; Christensen, B.; Christensen, J.; Christiansen; Clausager; la Cour; Damkier; Frølund; Grønborg; Hall; Hansen, A.; Hansen, C. H.; Hansen, J. A.; Hermansen; Hoffmeyer; Holm; Hækkerup; Høier; Jacobsen; Jensen, Chr.; Johansen; Kampmann; Kosøed; Krieger; Larsen, J. C.; Lehmann; Monrad; Nørgaard; Olesen; Ostermann; Ottesen.